

Bréf til Benedikts, bréfritari Baldur Sveinsson bróðir hans, september 1900 til október 1911, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Baldur Sveinsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-2, Örk 3

Um bústegs.
(Báðstofutíðal.)

Lanubinadur og sjálfasíðuvegur eru
jafngamli atvinnuvegir í landinu.
Þó hafa mixen fleiri stundar land-
binadinn og meira verið „rett og
riðað“ um hann en noskrut
mailefni arnað og meira til hans
kostar af almannafei en
til annara atvinnugreina. Þótt
því ætla - a priori - at lands-
menn vori leugra á veg kominis í
þeim grun en noskruri arnari.
En reynslan staðfestir - því
misur - að arnað.

I sjálfaríkuegi stöndum vir
öðrum þjórum fyllilega
jafnféttis, en framfarir haus
hafra nos alla orðið síðust.

100m. - Æt þangað til
 stíhlundust meiri við að vera
 þar svo langt á eftir ónum
 ádrum, sem urut var. Það
 er f. d. eftirlitstaverður og skemti-
 legur róttur um framsjón og
 "stærhung" íslenskra bladamanna,
 að eitt hverf fyri rúnum
 30 árum hafði Gattlöðið ór
 ekkið þarfara íðfaugsefri i
 "öndvegishlaði lausdins", en
 að infast út af aðeðing
 með nýju lagin(!!), sem smid-
 adur hafði verið í Reykjavík, og
 átti að gerþreyta útvegi lauds-
 manna.

"Rúttferana" selu fom Íslend-
 niger að kaupsa fyri alvörn, þegar
 aðrar fjáðir sínar aðferir voru
 orðnið í velti, og þó aðferir

hafi að einhverju aukis þjóðar-
eins voru og lyft undir voru
marna, þá komu þei mójan
á klakarni, og varla verda
þei merri virki til fjar, sem
þei hafa orðið að fjaðlesti.

Óðena skamnisquí var í vélar-
heitakemnum upphaflega. Þei
þá aetof smáði og standa-
mið andi og ónjáti, megin hvejru-
en fioldi farinn i sjóinni með
allri á hefni. Þóin bátorus, sem
reynast eyðilegga, sóttu þá
„óferjandi“ um einhver „glam-
ini“ nédst í askaupta eim
og staðgræddi. Þá komu
hinn á eftir.

Botnivörpu-úkegurum mætti
hér að grimmilegri móðursyndu,
að ðær af fáum kjakk persi.

Til ad ráðast í harni. Þer og
síði hans stofnud hér af ver-
tega „þjóðlegri“ skamnisjum:
- keyptir tuir smé-dalla, sem
Englendingar voru hattir að
nota. Reyndust ritau-bega
allt-öndögir og urdu eigin-
num til skada og skamni-
sl.

En þá kom Hæddur Þorsteinnsson
til ðóðurnar og rétti þennan
úlueg us med jörin forseta.

Er saega hans orð eftir í
mikla og merkilega sögn,
sem eski verður vissið að hér.

Í sögn allra íslenskra fram-
fara urdist mælikvarðinu
sá, að hugsa nögu fág特
og nögu skamni.

Kennur þær berlegast fram

í landheimadinnum.

Saga heim er óslíkin afur
fara-saga, síðan laud komst
máris konung og frent yfir
míja 19. öld. - Framfarinir,-
ef framfarir skyldi kalla,-
sem síðan hafa orðið, eru
hörmulega smáar. - ~~Frá~~
~~farum~~ Týrismyndirnar hafa
verið Danir fyrst og frent.
Þau gáð hefir allur fjöldi
íslenskra bífræðinga forið,
eda þei hafa þá reynt
at skoda hin allar yfir
menningarlönd, snuddar
nýrt: Noregi og Suðjörn,
eda Hjaltlandi. Brot af
þeiri menning hefir sín
átt ad verða leidarljós
íslenskra benda.

‘Ó skrifstofu Búnaðarfélags
fólkvæði hefi til skamningsins
verið áranqurstlaunt ad spayna
um eusk búnadarint og
enginn í stjórn félagsins
skildi ord i eusku fyrir
tveim aðrum, hvort sem
breyting hefir ordið á því
sidan.

‘I seinasta hefti Búnadarins-
nið er löng ntgerð eftir Sig.
Sigr. og virðist ekki þurfa
ad ferdað til hifuegis um
þraundarsjólu til ad se Þe-
bundum þar ráðleggingar,
sem þær eru gefnar.

Eg skal nái drepa á nækkur
atrisi, sem eg ætla mætti verða
landbúnaði vorum til mikilla,

bóta. En eftir ~~þau~~^{au} kænni á prent,
mündu þau mæta sín orixilli
mótstöðu, ad Eugínu mundi
leggja miasta trúinad á þau,
og eftir vera talinn jafnirthaus
þeim móttum, sem hugsuðu
sí hatt fyrir 20árum, ad
'Blaundingar gæti frekt á botn-
vöruvuga-utgerð.

Hverar og laugar eru þor
landbúnytjrar, sem 'Blaundingar
hafa "fordast eins og heitarn
eld" viðast hvor. Þar eru
þó ad minni ótlaru þor
uppsynettir auds og menningar,
sem hundruð fólk
skylðna gætu lifad á.

Síðan skoq viður vor eyddur
i laundinu, hafa menningar hafst
ris i koldum heimilum

vis alla hveri og lauga lausnir.

Það aðtti þó adura óhun
augljóst, að hveri og allar
hverar heitari laugur með nota
til að hita híbyli manna
og ef heita vatnum er veitt
um loxræsi eða pipur
mað ausein jordhitarni og vis
hann resta gardávexti í
afarstórum stíl. Og loxes
mað nota hveravatn og lauga
til áveitni til ómetanlegs
fagur. Í þetta benti eq
Einnig alba skyrusam-
asta jordyrkji manna
lausnir fyrir þrem, fyr-
um órum, en hann tald-
það blá leian hégoinga.

En hvar skedur sér í vor?

Norður í Reykjahverfi er

heitu vatni veitt á engjars og
þorsprettu óró, ad slequas vónu
i mai-máinudi, aður en sujó
leysti af annarri jörd. Þr talið
ad þáð hefi orðið sveitinni til
bjógar, þri ad magis vónu komi
i húsför. Þel eg fætta huna meki-
legustu til rauri, sem gerðhefis
verið i íslenskum búskaps að
frá leidnainnstíð. En ekki hefi
eg seð hennar getið, neina
þær kilega i eim blæði.

Kunnara er þáð en frí þufi
ad segja, að erkendis eru blóm
og dvextir verðaðir i glerhúsum,
sem hittu en með sunnu. Kalla
Englar hot houses en Danir
dríhus. Melti heita vormahús
á íslensku. Frí Hueda Garþor
ritasi um þáppur mögum

árum, at huerar veri einker-
hentugir til ad hitz ólischus.
Yrði reksturskostnaður þeí
engi. Eins og að lískindum
letr, hefis enginn oinnt
pessu eda komin i frenkunum.

Hr i' pessu eina efnri mikils ver-
þrni hóndum. 'Otalid er þad enu,
at Koma má upps sundlaugum
nō festa hueri og lauga, og hefis
sunustadar veid gest-mirabile
dictu. ~~Eftir~~ fsi hin næsta menun-
ing. Enginn rafir á því, at
Koma mætti á föt badstöðum
og sjúkrakelum nō hueri.
Bæt vori þas þar sem huerar
liggja að síð. Mætti þá jafnraunt
Koma á föt síð bōdum. — En þó at
við eignum meira sérfræðinga
meðal leikna, þá hefis enginn

sta kyrst sér „vatnslékingar“. Eg teljó pó vist, að fosað gæti orðið arðvæntlegt, einkum þegar styr-
öldinu er löxid. Landsjáður
ætti að hvetja til þess fyr-
lækis.

Eg verðki svo vel admír, að eg
vitja hvort nota mætti hitamú-
l, hverumum til raflysingar.
Miista kosti vori ómákorus
vert að ^{rannsaka} regna fad.

Þleundingar mega eiga fad, að
þei hafa lengi vitad af annari
auðsupsprettu, sem verða mætti
landinu til eum meiri myhja en
hverar og laugar. Fad er vatns-
aflið. Fad með vota til
rafmagnsgerðar, sem kunnugt
er og hafa sunnið þegar hafist

handa og þarflyst og hitar
 bæi sina. Þejar styrjöldinni
 er loxið, verður laudstjórinu
 að látta það vera sitt fyrsta
 verk, að gangast þvír þó.
 Verður þer að hafa hraða
 jörnum að ferð, sem höfð var,
 & alþing var stopnað: senda
 með utan til undiburnings,
 en látta aðra rannsaka á
 meðan, hvar tilteki legast
 sé að raflysta. Þaðki byrja
 á einni sveit til reynslu,
 þar sem heit þætti henta.
 Þei sem utan fær, þyrfti
 að ferdast um Þaudarísin
 og Þjórkaland og athuga se-
 staklega, hvernig rafmagn
 er fær notad í laudbinið.
 Þyrft á lega að hafa mann

til sístra ferdalagi, þui að
 framfarinum eru nýög líðar.
 Í þessu epi er það og stó-
 misilövert, að landstjórin
 eda stjórn Runnadsfélags-
 nis armist keups allra vila,
 sem til raflysinganna þarf.
 Sparast þá allir „militidir“ og
 enk ferð efti að mega ~~te~~
 komast að letri kjónum,
 þegar sinn keupi fyrir alla.
 Og engin vorken að tilstjóri-
 ini að fá þann eda þá til
 að annast keupin, sem
 hūc nætti til að ~~vara~~^{vara þau}
 þeir ráðvandtegja.

Þetta er vafalanst ólæsta
 framfaraspónd, sem stigir
 verður í biskups landiins
 að sín stöðdu.

Fóði kem eð að prisja atnánum:
- Stofnum fyrir myndarbis.

Þó sem kumugt er, verkkort
fyrir myndarbi (Model farm eda
experimental farm) til að Íslandi.
Þeir sem sjá vilja eitt hvarad
niðstærtlegt í þeim efnun, verða
að fera uit fyrir þóttinn.

Þetta má ekki sín búið standa.
Skólasýsi hefur að landi er allkunn.
Hver loddanifðr húsþylli, sem
auqlýsir „skóla“. Jafnvel fj-
nudur flór ólfsor. Til þeirra
er varis átarfe. Þu adgra að
hafa þá sem festa. Enginn
spyr um „göðin“.

Fyrir myndarbi nefnir enginn!
- Enginn minnist að Norow!

Jörd undir skilt bii er vand-
valin. Helst þykti hin að vera

nidur nidd. Þá kostar hin minna, en
umbetur flestra jördar hæk eitt,
sem hleypt hefir verdi þeim
langt fráum yfir samsýni.
En jördin þarf að hafa sem
auða flest skilyrði. Þessi eru
hun helztn:

1. Högir að drettis á sjó og landi.
2. Víkendi, sandfjárheit, kúa-beit,
stórar engjar, ótakmarkar tún-
stæði.
3. Huver og laugar.
4. Vatnasafl.
5. Sandur og grjót
6. Föng - ír sjó eða vatni.

Síð jörd kann ad vera tor-
fundin. Það er ekki að einum eina.
En vatnalaust en þar fleiri.
Þvíð á að einum ad vera eitt.
Það á ad vera langt af ólum
öðrum binni lausniss,

vera landshöfudhol' og nemni
njarstöð íslenskra bæða-
efna og nytsemdar manna.

Fær eiga nemendur að fá
ávist eda læggja, og leng-
ur ef tilja. Fá fót og fedi,
en ekki kamps. ~~Hic clavis~~
~~gad er Steinsteypur~~ Bókleg
kensla litil edr engin
Hús eiga adura í Steinsteypun
og enkast smalt og smál.

Kuábu stórk og sandfiðbu.
Vernihús og gardyrsga í
stórum stíl. Plegingar
afarmikler, adallega með
motaři plegum, en líkenn
kent ad glögja með hest-
uni. Fær á og adura
dvinareist og æleskorar
aliþuglarækt. Þr hinn

skammarlega lítis slundud
og eneginn, sem kann
hána. Gæti verið miðög
arðvænileg. Því lítill ófó
mælti f. d. að upps audar-
muga vor kostnadrlausst
allt sunnarvis og slátra ar
hausti.

'I fáni orðum: Hei ætti að
nota óli þau verðfari, sem
nokkuð verda á Íslandi nái
biskaps og hei ætti að segja
allar greinir ísl. kundvinader
í himni fegurstu fyrir mynd.
Gæti sín huar og einn hag-
nykt sér heima þá grein, sem
hest hentar á hans fört.
Kostnadrur yrði allmikill
í fyrstu, en eq ælast fír,
ad hinum yrði sín stjóri-

at, að það bori sig, og sé
ekkert því til fyrirstöðu
að það ætti að vinda
gríðaþyrirteki, segrar
aft er komis í rétt
horf.

10. jan. 1917.

13. jan. 1917

Lesmulegi bráði!

Ni „vendi eq minn stordi i kors“
og enig pessu upp; sendi bref.
Það sem af framan er ritad, er
mjög ófakent, skrifadi eq fætta
mér til gamans og éttu ekki áðrum
að sýja en þér, og ef þú hefdi gaman
af að lesa það fyrir einkuejunum
fáðinnum ökka. -

Eq hefi mi verið nōrum í heila
ritun, hafið vondan hósta en
engan hita; maitt heita heil-

brigður. Þó, hefi þessi tilföld ar. Síg.:
 Vígan (mín ^{Bjarnadæmum} æðarvörg). Þó skennti-
 leg og fríðleg. Þó fóss ein ands-
 uppsprettan, sem minna er hirt
 min en skyldi. - Gausi líggi
 ; Felli allar min ad sögn ad
 koma upps einhverjum „hun-
 lungsskóla“; Skálaholti. Líklega
 verður þú medfóri. Þó fyrkið
 samföndur um, ad Skálaholt sé
 illa til skolaskáðar fallid, ór
 óðru en sögn-fregð. Ef
 þetta mál kæni til mirendu, eftir
 þú að henda á, að bætuvinni
 til fundið ad koma upps fyrir-
 myndabini ghefta þar á ein-
 huveri þeiri jörd; Á meit sýska, san
 efti huver og fórra-af. Því er
 vor arhaeda, að hvorugt sé;
 Skálaholti. - Jördin, sem eg á
 nis er andvittad Reyskholðar-

- needless to say - en eigin þar við
þig, og þú mefnir pá aðrei, þú ad
eg óæta mér þá, ef eigi verð aind-
ngur. -

Litt af því, sem rausata þarf, -
er ekki kennur persu málí mið, -
er hákarlaveida. Þyrfi ad rau-
saka, hvad Amerikumenn geru við
hákarlsskráps og hvernig því verða
hann. - 'Asq. heitum forfason telu
hákarl jáska fæðin (Erl. Brundanit
næst seinasta), en getur tilraunum,
sem geru þarf, og er staðf sagt, at
leita framkvæma þors rausoknu-
ri. - Eg óæta nú að hildi
þig ad hugleidi a þetta, eum "gefis
er á gadd" hei ad framan og
lesa undir itta meini. T. d.
Maquis Ambjarnason, sem eg
hildi að heitsa. - lyg á því
eum sem fyr. ad persar

jetgátar minar sé fess uðar, or
þenn sé rekilegur faumur gefinn.

- Í þor eda spyrnadaq sekk
eg fráu skilabóð frá M. Þorðarsyni,
adskíu yrdið fælustjóri Lausab. og
óskar eftir til hamingju meðsæd
staf, þó ad lágt sé kunnad, at
þú er mig minni. Það getur þó
ordið "gáð uðbót" eins og sljóssinn í
nísumi.

Þeit hefi mi kynnt nái jordabók-
ina og er hún allmestileg. Þor-
vaður Dr., náuðamennskulausi,
segir, ad segu, voruða leudning í Órit-
isk. Þek ið eg ekkerð mark að þér. Segir
fisk hafa feldt þáðan spiss líkt,
ordbragð, blit og gudlað s. fl. Þar
er Þorvaður, heima hja sér", fregar
hann kemur að "Kringarleunum" óinum.
Mið hérst stærður að Óritisk og jörð-
ina. Vilkið eg fegimur geta komið

þangad i sumar. Í mi ekki óðru en
 eg gæti lagt ykkur einhver jós ráð.
 Haudsgu virdist m.a. á því, að leggja
 axueq ír Drári að Hl. til að asa
 heim þangad slogi til áburoðar.
 Mætti þá taka til óspjötra mál a
 nið jördýrxiuna. En því miður er
 braunið hiklega afar torfend. - En
 meðan eg man! Ordid „draf-font“
 - um ábreiðuna á Hl. - er afgett!
 Þis ekki ekki heimini að byggja
 Höla-hóla, heður rāða þangad ven-
 lega unglegan búaljára og leita
 henni njóta arðs med ykkur, auk
 kaups. - Gehus þis stofnud sei-
 stakel félög þis að resca biskapim.
 Mætti m.a. græða á því, að kœrsa
 stórgripi á vorin, látta þá þangad
 til þis heimst, en hysa um nætur,
 til að fái áburoðum. Sláttu þeim
 svo engjelja til Sv. að heimstórin.

Ivar & hinn eigin legi botnvorður ít-
vegur loðra. Ef eg vori mið i Reykjairix,
mundi eg kynna mér það náið ítarlega
og seinka ít um, sem komi ít i vor, á
loðar afmæli Jóns farsöla. Óttí adur
med myndum aðen botnvorðunum, er
síðan hafa komið i eigin íslendinga. Óttí
þar einhvern ad ger gáða soðum heimdis
og segja ítarlega soðum allianse. Mundu
utgerðarnum fisið ad leggrír fram fó - og
það riflega. Þie þeir var bixar. Þróethu
gáðum okipati myndir. Það vall-
mikis verk ad seinka síðit ít, en ef
þi ferkir dng i þrig, gæti þi vel gerst
það og ummis bæði fó og frágó. Ít-
gerðarnum mundu fisið ad segja
soðum mið felagðs og leitti það mikis
undis. — Nemur þi mið ad „dríggja
dás“? Eghyggji hafi neqan tina, ef
þi ferkir dng i þrig. Gæti y fengið hjálpar-

mann, f. a. Þal Eggort. (Bíðað heitka
honum oppakka sædinguna.)

Látku mig ita, hvað þér sýnist um
þetta. - Æg eq vori i R. mundi
egfara sunna að: Þóða alla
skipstjóra, framsæundastjóra
og tilgerðar meim að minn fyrir,
hæða yfir þeim frumandi redi
um þessa undraverðu frumförr,
sem orðið hefir i sjávarrituegi,
og síðan stunga upp að útgáfu
þessa minningarsíts, en eygjor
um leid, hvers veita megi at
vítlaumum og aðstæðu þi þeim.

Þinn eq ekki óðru, en haga
motti seo óðrum, að þér kænist
allir að loft. - En eq spáyo
en: Viltu ráðast i þetta?

- EKKI æg ráðinu i, hvað eq
geri að sumri. Það vori næst

skapsi minn, at leggjast ut norður
 i flsf. og veida sied og silumq
 og jagnuel fish - insfiðar. En
 tis þess þarf noxumt f' og tönnar
 tunnar, helst ekki fari en 200. Þ
 segni að hugsa um að skrifa
 Eliasi, gerila hvort hauv orle
 selja nér tunnum. Einu mann
 geteg fengið i þessa útlögð,-
 Ásraed Guðmundsson, sem
 með nér fór norður i hærst. Enginn
 vafí erai þui, að nō munum
 kunnu frá móju að segja ír spenni
 ferd. Helzhafi eq. hugradnér að
 fá eitt esatrð (sildar) lagnd og
 litla fyrir drittar not til að
 hreunna siedrica, & hafi fengur
 sem gagnust. Hic þannum má fá
 þer nyrður, ef á liggr. Í forin -
 skundum ókár fætur ris des

degis sámanu retaind, laqad til
á laudi undir síldastöð y knut
fjórum rétilega, síldarjöngu
o.fl. Skemma er þer ein uppi-
standandi „fóru vistja“ og
þer yrðum við að liggja. Sílungs-
veidi getum við skumdað í
hjá verxum. —

Eki er eq. emi farim að frefta
af milljóna félögum i heil Ísland.
Má ura tönt skum. —

Eq. tesc. Plf. til ábiðar frí-
farðögum: var - að nafnum til.
Plf. að sá þeum gat ráðvandað
hið meumiskumarmi. — Þó aðla
eq að sásti þar en meita-
veglunarlegfi til sijstunefnir.
Tust að fá ist. Hefi aður minst
á petta við þig. —

Medan man! · Eq þi þekkis

Maquis Ól. Gissurudar, þá ekki,
 hvort hann hefist til sölu myndir
 af Íslandi. Vildi eg fá verðlista
 ef umt vori og skyldi þó eitt hvar
 kaupa hanaða Bonaskólan-
 um. Gott að sín gleyndi þessu
 eski.

Mi var sagt rétt i þessu, að
 þingi yrði slitis í Kvöld. phys.
 mi þau hafa stadio fyrðu stutt,
 eftir atískum. Því varna þui skrifir
 mi mi næxilega um hitt og þetta
 af þingi, sem gaman er að vita.

Þó mætti eski gleymer að segja
 mi, hvernig þýrðheims ykkur
 E. g. fanga, hvort Post. ill
 fanga i félagid, etc.

Ellar þui noskun vestur fang-
 að og huenar þá?

Man ni ekki pleira i svipa.

16. jan.

Skallagrínum fer suður i
Vesturlandi. Það þá sett a langa bref
far, en gegnii j-bók myndars
kennt. Þær skrifar ekki. Því er
nor albatræð og hefi verið fyrir
daga í skólanum. Ókær hóður hér
hezla. - Þó vel frisk.

Líðinlegt arhegra um ferma
nýja banka- „skandala“, bar-
smíðinum.

Nið Þorður hóðum kast at
heika ykkur ónum. Þú mætt
gjarnalofa Hæddari arhegr settu,
ef þér dýrist. Þrójun karl. arleitun
þeirri hjónum og ónum á Lv. 18.

Eggjukist miða tiga hóðkuppi i bakið
afstýrusjæða bref.

Blessadur og soll
flim bráðri

Aldur veimstr

Slaudeboye

17. okt. 1908.

Læskulegi broðir!

Iðgær varst meistartu en aðalri hafi
þú þér og Guðrøður um leið; sá eyði
þyrst um attakredatölu þingmanna,
en aður hafsti eyði fóti og gerð kað á.
Læris Þórir voru ghefi eyði aðr
sagt þér, hversu með vort ut þá fótt
og sprekki ad endutaka þat. En
eyðilinn eina endutaka margfaldar
kamningjauð múa til ykkas Landi
vanormanna og fóru ríkum til ykkis
Ara og Bjarna og bít eyði eyði ad skili
því líl þeim, þó að einki dærin form-
legt. Eg mundi eftir afmæli Bjarna
13. f. m. g. sendi honum fá tekilegt
briefspjals, og vnaði þó, að hann næ-
vindri ekki; þei at eg aði ekki betn
tie. Síðannum eyði skrif honum

og Arn, heilt mun næstu manasta-
möt, því at þó ferrey líkje til Wrey
snoðz a ferð, til Þóðráðar Djá' og heyrir St.
G. St. Skæð, sem nýr hefir leyji-
laugn til að Djá' og munus fín-
nota línum til skrifte um
leid; annars sjaldan líni til
þeirra staða.

Síð hefji eg i Náður. at Ríðar-
trilopatrar, en ekki hefir haun-
sent nér heitapjöldum sín, óso at ey-
heit eigi sörnum á fessum. En segnar
mi hér saman, fyr en síðar gát
Ara senda mér a spjóðum.

Þri hefir orðið "Eimur tapaslu" -
ykkar laundum. en gott at haun-
slappa - ut þú hafði eyðalt
at sejja aldrei frist (y. at hér ned
fodurinn).

Aumas-ableg er ekki að skrif-
meira um sjánumal um hér-
síðar. -

EKKI get eg at því get, at mikil hef-
eyhugsad um það, er því segir;
þvípi þúin, at Bestastadir munu
fist fyrir Bófinn. Þó' mætum ey-
hredur um, at Skuli vilji ekki
selja þá því verði; eða ef svo or,
þó' hafi einhver keypt þá um þegar
þvíat þat er gjáverð að nínum
allan, ef lísinum eru vist; líkum
falli id hús L.D.; Reykjavík,
en andvistað er Bófinn. mikil fé
og þyki mi ill að verfélans,
þú at ekki mætti eyhafa ségt svo
göðu fari til að grast hóftuji
að formum síð, eins og eyhafi-
viljat - og ísl - verða, ef ey hafi
mi átt að fjar.

En eins ófín gelur nörr, þó' er ey-
med öllu félans, þó at ey geti and-
vist fengit farjalað og horvit
hér, hvemursem ver nill, en

Mártinsbær
Bgt. laundar
Enju er stær
(í dagst.)

enjum kostur að fá láin hér. Hins vegar er mei ekki mun að nidast á lausbraustið vina minna heima, þó að þessi væri kostur, en svo munni þei við félitla flæslir, eða standa við ekki spumasakir, t.d. hiff illa?

En hven seinn þessun líður, væri mjög gaman eftir vildri spyrja skula að því. Hverju verdi þessast. Vori fárir og eru mun borgunar-skilmála og nattir því, eftir þei undir, „nefna nafn mitt“ (Eru og sefir i sumum þjóðsögnunum) inó hvern.

Þó að eyhafi komit að Þessa Skóðnum, er ey littu vís um

landskosti þar, því að bedi er að ey
komi fóðrinn velur og var fáuminn
inn, biskaps hússat en „libendum“
í hóllu Skulu jarls“ - einis og því veist.

Þótt mið gaman að rita, hvar
„Kann að fáðrast“ þar af grikkum
og hvar jördin gefur af eir, og hvar
nokkud er sooo óleit, at sláttunél
mejri uit kom. Þáð er stórníkileg
verst. En ej get að þér fyrki
mið nýju um spurningarnar og verðir
latur til svareys.

Bóðvar segist ófá rit til að látta
jördum að hafa i verdi og trúi ey fari
þó að ey viti ekki „ræð“ hans. Ey
er samnförður um, at hin hekkar
stórum i verdi næstu 10 ár. - Þar
leidir „af sjálfi sér“ og ræð viturbraumai.

Hin fyrsta daguhelgi Bersastars
og nær mikilsvitti, þó að manjar blefji
fórum síðar að fregt hevnuas (andar-
num) meðan Danir sátu þar að
ríkjum.

þer þin' að breif fók var; skemsta
lajti, gari ej ekki límer fókorum
leugri en minn skrifz síðar. Þetta
es. 312 breif mik til þin' síðan
Kosningarum laukt.

Þú meitir eigna Þóðrav. breif þetta
og berist fíður sámanu mið
ykkur; ej skrif konumna síðar.
Þer þin' konumna og folki hauð
berlu kætjur minnar. Í þel hauð
hafa get gott kauyo, ur þui að hauð
di neist undan og höfnumana.
Um leirt berst að myg þor, leitir
en heima á þóðrum. —

so berlu kætjur li
konum minnar og bára mi
alda vina minna
Skrif Þóðrav. þianblátt
Guðrunus. Skrif Baldur.
at heilba fæs og þjóð!
þurum.

Læi Loðbergi : gær að Hauð
Hafstein vdi "fællum" og
varð glaturs vit - hló meira
að sejja. Það fer vel á því
að hauð fylgi nildonia-
þjófinum.

Hvað verður mið ræðvera?
Mei liggr þaat að visa; letta
vinnu, þii að betri verður
Sá en H.H. Eg vissi heldur
að Djæflan dýrfullum ^{en Hauð} xiðu
Dí hafst var eftir Dr. Sj.
Sigur. Quam vere, nescio!

Vale

Baedur

3 Vale

Bæðvar gelur fess, at hū veri karmaské
til mei at verz; fél. ut mij. Agatur
félagi, ef til xamni. -

Lykla at skri þeig aespun. á person
bréfi (umslagi) - spott hefir ef
til ill ekki verit gett atvar!

Kosningar fara hér; hönd (26.p.m.)
Mikilir utbrunatur. Sí; sellik
mikit af myndum, mest okosp-
myndir ut skrifstofus frjálsl.
og i haldsmanna. Gaman at
þui. 'Dust unn sigr. Þetta en
alshreja. Kosningar eru. Sam-
baðsþrújóris; Óttava.

Vale! Þínur
Bæður

Elauboye

4. Okt. 1908.

Eskulegji broðir!

Ekkie auk fyris lóunum skrifati eypir all-laujt bref, er mér barist sinn fregrur af konungaríslitnum, því at hugur minn konst fái alaus a' loyst og hefis mér lítt stórum betur síðan.
Samdi eypir annas bref til Doddar, sem mi er a' heimleid y mun Konra a' undan pressu. -

Eyfor eftir þótti i fyrirkóði, seint. Þóki var bref fóri fyrir etta Didda, en fregrumitnum mikli um Alþeki, eyðifor 6. sept. af Isafred n. f. yfir mun Doddar trafla seint.

Hes fótti heldr vera, ríkum:

svip, er eyða, at fót hóftum

þóreintar kasta ir brefi númerum li
ðóðra, um frumur. Því at brefi
var, at órin vorin of ójafility of alli
ekki allt til þóreintar og ekki
ey gáttar þau megið var fyrir, or
þóreintar notkun í númum brei-
num, an leifis. Hitt erum, sem ey
hef leifpt af þóreinta, var gaman yndi
um ólaveitina; tjörninni. Þat
er ekki vor al skilja, at ey ótakst
ekki inð petta, því at hennig sun
ey velli. Því fyrir mið, fólg ekki
betrar sed, en fyrir minum sé visit-
audi rangley get, og mun ey
benda á eik sáum því líst domum
ar. En orðid falskar betur illa
i eynum ymisst manna og
vandr, eftir ill, vit loj, og auk
þess má fá breyta ykkur ónn
opþaki og ótaryndi. En ef mal
nið vit af þessum, þá gálg ekki
meid kunnur en þá hafi

gáttar og fjarlægðina ad skálldu.
Skiði, heldur gengst at ójaflyðu
ut um mælumum, en slikeit
bækur okkar óþarf kosningar og
vafnir ya. Ykkur vor and get ur
hefsta ótan af um mælum
númum og gera þau góð. Eik
sun: 'Óþarf at sejja: fyr Næslur-
verini; heldur ættaos: 'Islenzinger-
erlindis.' Munu þau næst.

Björn Þalson skrifari níð 2. brefopjöld.
Sem ey perke: fyrirkörd; sefir þar, eftir
torðku bladi nislit kosningar i Egullsh.
Kykjauk, Þorvarf. Myrrum, Leafisti. Áhur
eyri og leifisfoti, og þarf varla at
gáta þessi, at ey vart breti hreyfus of
reitir er ey frekti, ad Vallgj,
(þessi „Kerubogur laundritamatur“
sem sin kallaðar í sunn brefi til
mim.) var kjörvin mei einc
aðkvæði. En þau skjalasam Björn Benediktsson legg di kvíkur

Hvata erindi á hann á þing? fessi
aldarski laundritamatur og
samukkæddi Mefistofelos. Hann
sem hefir allra manna meist rystad
Jósefnið og vel; seirva helgasta
máli, hann sem er upphafsmatur
allra fjarþlofna lausnir, hann
sem hefir haft sér fari fram í eins.
at grunnd. l. Dana gítu á "Icelandi,
hann sem sendir lognar blekkings-
fréttir af nefudorsfarium, um
"riður stöðu Thingvalla"!! spak-
meli Hageonjas!! osfr. Hann
sem glegga illi út frumvarpsinnu
ð breyftu, þegar hann hefur að
þjóni vili pat; hann sem illi "smá-
regi leyar breytingar"; Hafnar-
fidi, hann sem þykist allra að
hafðu þingmenuska (Skr. dörrsk blað)
en byrji sig fram; eins kona
lannii á Seyðisfjörði, en þegar
hann verði óvenna, þykist

hann lokði ver Snúum fó illu
síð neyr og óðurinn gðræm leyn
auðujur frumvarþum!

Hér mi ekki horði lejt, að Svörunn
skýrskiptu ñjör og lyzari skuli
einn heza fóð baust að geta
ortit því meður?!

Sjá hvert erindi á hann sva
á því?

Auðritur kennir hann þauget með
sína góðum laun dyra síkseini
og undirfeli. Hann fer mi að
senja ít miða ritarneypti a laun
og fer eftir illi, þaugetuð ein-
hverjum smá-atristum, algdelega
þærki leymum og ekki sva að
læta því meum gleypa ít
því.

Mij skalti beth að og stillingu
til að lyða fyrri lit mið minni
og frestu auðskotauð mæmu-
þaki, en ej veit, ad ekker
hefur hjalpat ykkur spæfulega

~~meir~~ meir hei segrar en
þetta. at Vallýr var á miði ykkur
það var leitarsjómanu, at hann
var á miði ykkur.

Óg má ek spyrja:

Hvað gerður trúð fessum
manni?

Eg skora fast lega á þeig og Aðr
og Bjarna frí Vogi og aðra dr.
leja landvaramannum - og
þei eru allir orlegrir! - at
hafna óhun félagsskaps
út Skula-meum, nema
valþý sé usat í flokknum
út helvítis, „lá meir er ða
sejja“

Því að þit megit ut þui
at missa hann, hafist
sauð yfirlökum, og hann er
hert kominn með H. H. at
átm leytti en þui að eg ær
að telja Hannes Hjálmarin

Jón Ólafsson miklu orlegru meum
en Vallýr, og ef eyði súngmá-
n, þá munni ey fyr gler banta.
Láj nái H. H. heður en Vallýr.

Þetta en atvörnumað
min til ykkar Landvaramannum
og ey bali þui it, að Vallýr
leidir glóðum yfir ykkur, ef þið
skiljir ekki itt hann og itskif-
it hornum! Svo mögnud er
fyrir litning fjarðarimur a'
hornum.

Eg vil fá að tila, hvort þui ek
fessu ekki vampsýklu, þó að hafi
xi mi að orði kredit.

Brennt þó mi áget lega góð og star-
leja fyrnid; síðasta Guðrún. Ánnið
inn austurland salat, eta nkoljárum,
sem vor all i önum: rískjori, þorunkari
og lesandi blatsino! Sí grif-
að afnum lega góð.

En hitt vor um Jón Þorl. midurlagiðin:
„Dominum verbi fulluðt 10. sept.
noskumandi!“

Eg þykkið aldrei hafa sett honum tilleysa
midurlag á nokkum grein. —

Eg hafði ekki með mig að skrifja þér
muist um að lau minna vit-
víkjandi malum heima, en
dregið var, nánar eftir óannar
fregju að Kosninga íslitnumur.
Þó til eg minnað að eitt:

Hér vor bræfsl; Þjóðolfi; vor. og hefir
vánnar verið getið idur, hvílik
þufa þat se að sysla meðum
síðji á þeini. Voru mi ekki
tumi líc komin að kippa þau
i lag. Er ekki alþrunið þat,
lífða lagit.

Hugsit vel um þat og skrifðu
með um þat. Mundi undlast vel
típus, ríðast, nærra líja sysla-

IV.

mórumum Glaefum, sem em óþjóðley-
nsku afhrök islenzka embættis-
manna og allra þeirra litilsigld-
astir. Quid tibi videtur?

Eg hef sporað ydava veritar
hugsa um „Sel samlede Daniske
Rige“ og nefndapjöru mynd.
Veit Danakonungs, en ekker ek,
En ej hefti gámanu at ita sitt
þessu nái;

Eg ekki hugðan lejt, að Danis stofnun
vara ljóveddi, ef konungsættin
ydi alsund, af olysförum eða
sínum? Eg nokkuð þi til fyrir-
stöðu, at Grundr. lögmum ydi
breyti á form hafi, ef þjóðin vildi?

Eg hugsa mi að minn geti fad.
Ef uppkastit var orðit að lögmum
heidið sambaudit eyni að síður
og héti: „Sel samlede Daniske
Rige“. En þá fari islenzku
ordnu: „Veldi Danakonungs“

at lata sálfít lymleys i eyrum!
Er óluprundi at Danir hafi amast
nið örnum „Monaski“ af þessum
áholðnum?

Ef til ill er þetta ald hugarburður
muni og log frætileg fjaðstóta,
og skal ej komaðst nið, er þetta
er at einis lugðætta muni (?) með
hefir ókort því i lug), en gauv
an vori, ef þú talfarði þetta
ist Magnús intra, og segrir
með sín skadum hand.

- Ekkert hefir gerst hér sögn -
leyti þessa seminstu daga; hreyf
er hér uti eim, svo at nýr er or
stafa nostri ríku, en is þú þekkt
með gauvanum at breyður með líe
borgasínum (p.e.W.) og mun
skrifta þér þar um, eftir hér, -
þeyr er ódanskjafæddur

um nislit Þórunnigunnar.

Eg vona at sínskýtti horni öðri
um Þórunnig þina, og óka þær af
allhug til hamingju, og eru þeim
Bjarna og Ara, ef þær hafa veit
kjörur.

Hér fátki veit um, ef þú sendir með
ritgerð B.M.O. um upphaf kom-
migracions á Íslandi, þú ás líkin mun
veba góð.

'I öllum lifandi bounum, leiddur
algerlega hja þér trúvaladeilum
hér vestan haf. Seji eg þó
ekki af þui, at eg tilfji ór þóru,
heður vegna þess, at slikeit
tekur als ekki til launda
þeina of nái ókter alveg eim
gilta um þeirr náðsígu,

- „Þeir eimur munum vor“ osfr.
eimur og ókhei átrum sagt

Meiki legar fréttir i síðasta Þófþri,
at íslensku kennslunni í Wesley
holl. vesturbældið áfram.

Fréttit það uppi! fyrirtæmid!

Fjöldum gaf það i okupi: sunnar,
at Gsau hefti selt framleðrétturnum fyrir
bannið - og sunnar fyrir. segir að það
hafa veit flatbannið! - Síðurinn
og Guðrún "það ekki um það að full-
yrda, en eg man ekki betur en sagt
vtri; biblin sögnumum minnum að
það vtri eitt líves fiskmeti, eins
konar síðungur. Hér þáttí gaman
ef þú vilt að hluða fæta, þó að ekki
skipi um miklu, en "það er réttar
það, sem réttara er" svi i þessu dem
átm. En ef til vilt stafar fæta af
"nýju fjöldum" era á rík
sina að rekja til heumar. En nái
lugnar ekki þessi kenning um
"flatbannið" hans sunnar, þó að
ðótan vori annað nýj gos. ↪

Þér þykir hafa bært ógá leyr líts-
 madur á landvannardrekum, þar sem
 Gjelvik er Austmadur, og má mikil
 ver, ef oft hauð hafa ekki ótakat
 ykkus. Nú ríðr lífis að hálfa
 form skadnum hauð og roentu-
 gcheinir hauð allar að íslenskum, helst
 i síðóku viti, og innbyggir um land
 all, þú at þit megit ekki leggi a
 hefur i skaut, þó at óu giftum
 lega takist losningar, sem
 raun er áortuð. Nu þarf baráttan
að byrja, hæðari og rekilegri
 en notkun sínum fyr, mið þarf
 að kven allar lygar óljósar-
 þjóra jafnhardan nítus og
 koma fram með skjóttu rök-
 semdir. En voru audi & mið mesti
 gáleini farin af Hafsteins-
 fokkum, þeyr fjórin syndi
 horum þessa mak lega til-
 eru. -

þy skal skiptið fer að fer hrit leyni af
dóðra líka. Vil ekki skiptið fer minn,
þar ar þa hefing ekker at segja
nest.

Blessadur gáðu mið að að líði ekki
þurin mið þínunum fannstadar að þér
ega ykkur landvæmarmótmum, at
síðu miðkenleyli, sem mið er.

þy vona að þú gæti mið allra
regluseum, því að mið þarf óh
þjónið að að horf þínum að haldia.

Þar eru óh földi ókvar y dom
þínar birtu krediti og sín ornum
miðum. -

(Hver er forem. Studentafelagsins.)

Lidi þér miðum bert.

Kreditir hétan.

þínin broðir

Björn Benediktsson

The Lögberg Printing and Publishing Company,

INCORPORATED.

PUBLISHERS AND PROPRIETORS OF THE WEEKLY "LÖGBERG"

BOOK AND JOB PRINTERS

TELEPHONE 221

COR. WILLIAM AVE. & NENA STREET

P. O. BOX 3084

Winnipeg, 4 December 1908.
CANADA

Leskalegi broðir!

Skilfíll hefi eyðeyust í brekfostistunnunni miðum hins og ker magt til. Þat fyrst, at eyður laikum í f.m., umat, hefi ekki eum feugit breið fyrir þeim síðan eyð skrifari langa breiðit í haust, Þá: Eyð er orðin með ríkti: Lögborgs (settar) og órist um þa all. Kom í stadt B.P.O. mun hanni seypa þér, þú at hann inni á undan með ad eyðfeugi starfis. Mér vorbatit þat en haf til ófært. Þá er ófært akinnun ef auk vori. Kr. Sj. vildi í afmæl fa pelta starf (þótti), en fulltrúa funder baði með, fyrir tilstöðu Thomasar freudr. Sem eyð hefir aðrei heillas eina eyð sjaldan sitt) eyð Stefáns ritstjóri. Skrifa ykkur meira síðar, eftir þu sem sunni leyfir. Et að hafa órinna kafini. S. hefir verit lasinn - heldur heiti. Líðar vel. Munnið að breyta itauðskr. niður.

P.O.Box 3084, Winnipeg, Man. Can.

Munnið afmæli fitt og löstu - og afmæli Guðrúnar, haust líka. Óðru ykkur munur vel haudinum.

Vorke.

Hinukskr. qat þess at ey vori örðri
metniþi: Lb. Þú rætur hunk þú
vill gefa fæss; i Dugjólf, berdu
hana fosa fyrro færi.

DxLdowz

Gledileg jól og nýár!